

РЕШЕНИЕ

№ 331

гр. Варна, 15.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 21 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и първи януари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Михаил Михайлов

при участието на секретаря Даяна М. Петрова
като разгледа докладваното от Михаил Михайлов Гражданско дело № 20213110109534 по описа за 2021 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Предявени са обективно кумулативно съединени иски от П. Б. В., ЕГН ***** от село П., Област Варна срещу „***- *****“ АД, ЕИК ***** със седалище и адрес на управление гр. Варна, ул. Б. № 15 за признаване уволнението на ищеца със заповед №12/01.03.2021г. за незаконно, неговата отмяна и възстановяване на предишната работа, както и за заплащане на парично обезщетение в размер на 4080 лева, за целия период през който е останал без работа, но не повече от 6 месеца, осъждане на ответника да заплати сумата от 1660 лева – обезщетение за незаконно отстраняване от работа за периода 01.03.2021г.-11.05.2021г., както и осъждане за заплащане на сумата от 2437,17 лева (съобразно допуснатото изменение на педявения иск по размер с протоколно определение от о.с.з. проведено на 21.01.2022г.) незаплатено трудово възнаграждение за положен от ищеца нощен труд за периода 24.01.2019г.-28.02.2021г., ведно със законната лихва върху главниците считано от депозиране на исковата молба в съда – 29.06.2021г. до окончателно изплащане на задължението, на осн. чл. 344, ал.1, т. 1, 2 и 3 вр. чл. 225, ал. 1 КТ, чл.214 КТ и чл. 261 КТ вр. чл. 86, ал.1 ЗЗД.

В исковата молба се излага, че ищецът се е намирал в трудово правоотношение с ответника, като е заемала длъжността „охранител“, с определено място на работа „С.С.“ гр. Д.. На 01.03.2021г. прекият ръководител на ищеца го е уведомил да не се явява на работа, доколкото е отстранен от длъжност. Заповед за прекратяване на ТПО не била връчена към този момент на ищеца, като процесната такава същия получил на 11.05.2021г., от който момент сочи, че ТПО е прекратено. За периода 01.03.2021г. 11.05.2021г. счита, че е незаконно отстранен от длъжност, при което претендира обезщетение в размер на 1660 лева.

Твърди, че процесната заповед е незаконосъобразна, като е подписана от лице без представителна власт доколкото не е подписана нито от Л.П.Д., нито от Е.Б.Т., като представители на ответника. В евентуалност дори и да е подписана от тях, то твърди, че мандатът на този съвет на директорите е изтекъл на 10.06.2020г. В евентуалност излага, че не е извършен подбор съобразно изискванията на чл. 329 КТ. За периода на незаконното уволнение претендира обезщетение за оставане без работа в размер до 6 брутни заплати, всяка от които от по 680 лева. Твърди, че не е получил за периода 24.01.2019г.-28.02.2021г. дължимото му трудово възнаграждение в пълен размер, доколкото е полагал нощен труд за времето след 19,00 часа до 7, който труд не следва да бъде компенсиран с почивка. Претендира за този период да му бъде заплатено 2437,17 лева (съобразно допуснатото изменение на иск по реда на чл. 214 ГПК) дължимо трудово възнаграждение за положения през процесния период нощен труд.

В срока по чл. 131 ГПК е постъпил писмен отговор на исковата молба от ответника, с който предявените искове се оспорват по основание и размер. Излагат се възражения, като се посочва, че процесната заповед, с която се прекратява ТПО с ищеца е подписана от Е.Б.Т., в качеството му на вписан в търговския регистър представител на ответника. Изборът му за изпълнителен директор е осъществен на 25.08.2020г., като за него не се отнася посоченият мандат на членовете на съвет на директорите на дружеството. На 18.02.2021г. съвета на директорите на ответника е взел решение за ново щатно разписание, което е утвърдено на 01.03.2021г., и с което са намалени щатните бройки за охранители. Преди извършване на уволнението на ищеца, работодателят е назначил комисия, която да осъществи подбор по реда на чл. 329 КТ. Комисията е определила лицата, които да бъдат включени в него, като е съобщила професионалните им качества, след което е предложила на работодателя, кои служители да бъдат съкратени.

Оспорва предявеният иск по реда на чл. 214 КТ. Посочва, че за посоченият период ищецът не се е явил на работното си място, не е предупредил работодателя си за намерението си да работи в дружеството. За процесния период контактът, което е осъществен между ищеца и работодателя е бил свързан с изискана от първия заповед за прекратяване на ТПО.

Излага възражения, като посочва че през време на действие на ТПО работодателят правилно е изчислявал и заплащал дължимото му трудово възнаграждение, като е удържал дължимите за негова сметка данъци и осигуровки. При работодателя е въведено със заповед №5/02.01.2018г. сумарно изчисляване на работното време, при което се въвеждат работа на смени до 12 часа дневно и 56 часа седмично, със съответните почивки от 12 часа – междудневна и 24 часа междуседмична. Отработените общо часове не надвишават определения график, поради което не се дължи заплащане на допълнително възнаграждение за извънреден труд. За процесния период ищецът е работил на смени от по 12 часа с период на отчитане от 6 месеца.

В условията на евентуалност при уважаване на предявеният иск с правно осн. чл. 225, ал.1 КТ – за заплащане на обезщетение за оставане без работа, прави **ВЪЗРАЖЕНИЕ** за

прихващане на заплатеното обезщетение за неспазено предизвестие на осн. чл. 222, ал.1 КТ в размер на 530 лева с претендираната сума от 4080 лева.

След преценка на събраните по делото доказателства, съдът прие за установено от **фактическа страна** следното:

Представен е по делото трудов договор № 67/23.01.2019г., по силата на който ищецът е назначен на длъжността „Охранител – физическа охрана“ при ответника, при уговорено основно месечно възнаграждение в размер на 560 лева, с определено място на работа – „С.С. - Д.“, при пълно работно време от 8 часа, който трудов договор е сключен като безсрочен. С допълнителни споразумения №165/2020г. и № 208/2021г. е изменен трудовият договор, като е увеличено получаваното от работника месечно трудово възнаграждение в размер на 610 лева, съответно считано от 01.01.2021г. в размер на 650 лева.

Със заповед № 2/05.01.2018г. на председателя на съвета на директорите на „***-*****“ АД, считано от 01.01.2018г., за лицата заемащо длъжността „охранител“ при ответника е въведено сумарно отчитане на работното време в 6 месечен период.

Представено е щатно разписание по длъжности при работодателя към 01.01.2021г., в което за звено „С.С.“ са вписани общо 35 работници и служители, от които 32 на длъжността „охранител – физическа охрана“, за звено „Д-Д. - 12 на длъжността „охранител – физическа охрана, за звено „П-П“ – 9 на длъжността „охранител – физическа охрана.

Представено по делото е поименно щатно разписание на работниците и служителите на ответника към 01.01.2021г., в което са вписани 35 работници и служители за звено „С.С. - Д.“, 12 за звено „Д-Д. в т.ч. Ч.“, 9 за звено „П-П“.В представеното поименно щатно разписание ищецът е вписан в щатния състав на 35-те работници и служители в звено „С.С. - Д.“.

Представено е щатно разписание по длъжности при работодателя към 15.02.2021г., в което за звено „С.С.“ са вписани общо 32 работници и служители, от които 29 на длъжността „охранител – физическа охрана“, за звено „Д-Д. в т.ч. Ч.“ - 11 на длъжността „охранител – физическа охрана, за звено „П-П“ – 9 на длъжността „охранител – физическа охрана.

Представено по делото е поименно щатно разписание на работниците и служителите на ответника към 02.03.2021г., в което са вписани 32 работници и служители за звено „С.С. - Д.“, 12 за звено „Д-Д. в т.ч. Ч.“, 9 за звено „П-П“.

Представен е протокол от 12.01.2021г. от проведено заседание на съвета на директорите на „***-*****“, с предмет на дневен ред: Обсъждане на нова структура с намален състав на звено „С.С.“ АД. В протокола е обективизирано решение, с което е съвета на директорите е одобрил нова структура, и с което решение е упълномощен изпълнителния директор да утвърди ново щатно разписание, в което е намалена числеността на заетите лица в звено „С.С.“ АД.

Със заповед № 33/15.02.2021г. на изпълнителя директор на „***-*****“ АД е определена комисия в състав, С.П. – ръководител на звено „Физическа охрана“, М.Ц. –

ръководител на звено „Физическа охрана“ и К.Г. „Организатор, охрана – физическа охрана“, на която комисия е възложено да осъществи оценка на квалификацията и нивото на изпълнение на работата на заемащите длъжността „охранител“ в „СОД Варна“ АД в звена: „С.С.“, в това число и влизащите вътре звено „П.“ и „Д. – Ч.“.

Представен по делото е протокол за оценка на квалификацията на изпълнение на работа на заемащите длъжността „охранител“ в „СОД Вана“ АД в звената „С.С.“, „П.“, „Д.“ и „Ч.“. Осъществена е оценка на общо 56 работници на ответника, като критериите на извършване на оценка са посочени в две основни направления: Първо – „Квалификация“, в която група се включват – образование, фактическа квалификация, трудов стаж при работодателя; Второ – Ниво на изпълнение на работата (резултат от труда), в която са включени изискванията за: безупречна работа и оценка на прекия ръководител.

Представен е протокол от 22.02.2021г. на комисия в състав, С.П. – ръководител на звено „Физическа охрана“, М.Ц. – ръководител на звено „Физическа охрана“ и К.Г. „Организатор, охрана, в който е посочено, че с утвърдено ново щатно разписание от 02.03.2021г. се предвижда съкращаване на 4 броя служители за длъжността „охранител – физическа охрана“ в „С.С.“ и съответните под обекти. Комисията на основание оценка на квалификацията и нивото на изпълнение на работата на заемащите длъжността „Охранител ФО“ е предложила да бъдат съкратени общо 4 служители, сред които и ищеца.

Представена по делото е заповед №12/01.03.2021г., с която е прекратено трудовото правоотношение на ответника по заеманата от него длъжност „охранител – физическа охрана“, считано от 01.03.2021г., която заповед е връчена на 11.05.2021г., и в която заповед е посочено, че на ищеца се дължат обезщетения по реда на чл. 224 по КТ за 8 дни и обезщетение по чл. 222, ал.1 за един месец.

Представено по делото е платежно нареждане, с което на ищеца на 11.05.2021г. е изплатена сумата от 530 лева – обезщетение по чл. 222, ал.1 КТ.

Прието по делото е заключение по назначена съдебно – счетоводна експертиза на в.л. Г.К., в което се посочва, че месечното брутно трудово възнаграждение за месеца предхождащ прекратяване на трудовото правоотношение възлиза на 657,80 лева, поради което и дължимото обезщетение по реда на чл. 225 за периода от 11.05.2021г. до 05.11.2021г. (датата на съдебно заседание, в което експертизата е изслушана) възлиза на 3861 лева. В съдебно заседание вещото лице посочва, че при изтичане на 6 месечния срок обезщетението по чл. 225 КТ следва да възлиза сумата от 3946,80 лева, която сума получава от размера на основното възнаграждение на ищеца за месеца преди прекратяване на ТПО от 657,80 лева (657,80 лева x 6 месеца).

В заключението се посочва, че за процесния период 24.01.2019г. – 28.02.2021г., ищецът е положил общо 1360 часа нощен труд. В заключението си в справка №3 посочва, че за процесния период на ищеца са начислени възнаграждения за положен нощен труд в размер на 334,80 лева, за периода от месец 01.2019г. до месец 02.2021г.

Представен по делото е договор за управление №95/24.09.2020г. по силата на който

на Е.Б.Т. е възложено да изпълнява длъжността „изпълнителен директор“ при ответника, за срок от 5 години.

Прието по делото е заключение по назначената от съда съдебно – почеркова експертиза, в което се посочва, че подписът в заповед №12/01.03.2021г. за прекратяване на ТПО с ищеца, след думата „работодател“ е изпълнен от Е.Б.Т..

Разпитан в хода на съдебното производство по искане на ищеца е свидетелят КР. Д. Г. – служител на ответника, изпълняваща длъжността “ръководител“ звено охрана към завод „С.С.“. Свидетелят посочва, че е бил пряк ръководител на ищеца. Работното място на свидетеля се намирало на паркинг в завод „С.С.“, а това на ищеца на около 7 километра от там, който обект представлявал отпадъчно депо на завода (сгурошламоотвал П.), което тай охранявал. Излага, че през месец март е бил на работа, но не може да изложи точи показания за конкретен период с оглед това, че допуска, че е бил в болнични. Посочва, че от ръководството на ответника са му изплатили заповед за прекратяване на ТПО с ищеца, като той се е свързал с него за да я подпише. Посочва, че ищецът е от село П., при което излага, че той е посетил офиса на свидетеля в завод „С.С.“, при което посещение бил проведен разговор, като свидетелят уведомил ищеца, че е определен за освобождаване. Причината, която допринесла до разговора между свидетеля и ищеца е доколкото му било съобщено, че завода желае да бъдат съкратени четири броя служители, при което му било доведено до знание на ищеца, че той е предвиден за съкращаване от работа. Към момента на този разговор свидетелят не разполагал със заповедта за уволнение на ищеца, като посочва, че и след разговора той продължавал да ходи на работа. Посочва, че той не взема решения, кой от служителите на ответника да не посещава работното си място.

След преценка на събраните по делото доказателства, съдът прави следните **правни изводи**:

По отношение на предявените обективно и кумулативно съединени иски с правно основание чл. 344 ал. 1 т. 1 и т.2 и чл. 225 ал. 1 КТ, съдът намира следното:

Твърденията в исковата молба за незаконност на уволнението, очертаващи основанието на предявения иск и в чиито рамки е ограничена търсената съдебна защита съобразно диспозитивното начало в гражданския процес, са свързани с незаконосъобразността на заповед № 12/01.03.2021г. на ответника в качеството му на работодател, с която е прекратено ТПО с ищеца, на осн. чл. 328, ал.1, т.2 КТ. Изложените в исковата молба съображения за незаконосъобразност на цитираната заповед на работодателя, съответно отговора на исковата молба от последния, водят до извода, че в настоящата хипотеза се касае за прекратяване на ТПО между страните поради съкращаване на щата, в предприятието, в което ищецът е престираал труд преди уволнението си. Преди да бъдат разгледани по същество основанията за незаконосъобразност на атакуваният акт, следва да бъдат обсъдени формалните възражения на ищеца около валидността на самата заповед № 12/01.03.2021г., които възражения са свързани с нейната действителност.

Представен по делото е договор за управление № 95/24.09.2020г., въз основа на който на Е.Б.Т. е възложено да изпълнява длъжността „изпълнителен директор“ при ответника,

като мандата на същия е определен за срок от 5 години считано от сключване на договора. Процесната заповед е издадена на 01.03.2021г., а т.е. в мандата на избраният изпълнителен директор, като същата е подписана от последния, който извод съдът прави с оглед заключението на съдебно – графологична експертиза на в.л. Ц.Ц., което изцяло се кредитира, като обективно и компетентно дадено. Мандата на избрания изпълнителен директор, в чийто функции съобразно разпоредбата на чл.6, т.1 от договор за управление № 95/24.09.2020г. са включени задълженията за сключване и прекратяване на трудови договори с работници и служители на работодателя, не се отнася към мандата на съвета на директорите на самото търговско дружество. При тези съображения твърденията на ищеца са неоснователни, като заповедта следва да бъде прието от съда, че произтича от лице с надлежно учредена към момента на издаването и представителна власт, съобразно която власт в рамките на неговите правомощия е да прекрати ТПО с работник или служител на ответника.

ТПО между страните в настоящата хипотеза е възникнало въз основа на сключен безсрочен трудов договор от 23.01.2019г., по силата на който ищецът е заемал длъжността „охранител – физическа охрана“, с място на работа „С.С.“ – Д.. Определено е 8 часово работно време и първоначално трудово възнаграждение в размер на 560 лева, което в последствие въз основа на допълнителни споразумения е увеличено в размер на 610 лева, а след това на 650 лева. В представеното по делото поименно щатно разписание, което е утвърдено на 01.01.2021г., ищецът В. е включен в звено „С.С.“ – Д., под №27 на длъжността „охранител – физическа охрана“.

Доколкото ТПО с ищеца е прекратено на основание съкращаване на щата в предприятието, следва да бъде осъществена проверка на извършения от работодателя подбор по чл. 329 КТ, който в тази хипотеза на прекратяване на правоотношението с ищеца - поради закриване на щата е задължителен. В тази връзка са дадени и разяснения с ТР №3/16.01.2012г. по тълкувателно дело №3/2011г. на ОСГК на ВКС, в което се посочва, че в хипотезата на „съкращаване в щата“, когато то засяга една или повече от множество еднородни, близки или сходни трудови функции, при които неизбежно работодателят извършва преценка измежду всичките работници и служителите кои да бъдат уволнени и кои да останат на работа, в която хипотеза подбора е задължителен и подлежи на проверка за законосъобразност на неговото извършване.

В ТР №5/26.10.2021г., постановено по тълкувателно дело №5/2019г. на ОСГК на ВКС се дадоха задължителни указания, съобразно които, когато основанията за уволнение на работника или служителя се квалифицира по реда на чл. 328, ал.1, т.2, пр.2-ро КТ в хипотезата когато е извършено съкращаване на щата, независимо от обусловилите го причини и в този случай, при оспорване на законността на уволнението, извършено на това основание, предмет на установяване по делото е извършено ли е реално съкращаване на щата. Отново в цитираното тълкувателно решение се посочи, че съкращаването на щата означава намаление, премахване за в бъдеще на отделни бройки от утвърдения общ брой на работниците или служителите.

В настоящата хипотеза ответникът доколкото е прекратил ТПО с ищеца на основание чл. 328, ал.1, т.2, пр.2-ро КТ е извършил подбор, като е назначена нарочна комисия, която да оцени качествата на включените в подбора служители на ищеца. Комисията е определена със заповед №33/15.02.2021г. на изпълнителния директор Е.Т. Подборът съобразно възложеното от работодателя обхваща длъжността „охранител“ и се отнася до структурното подразделение – звено „С.С.“ –Д. и включващите се към него „П.“ и „Д.-Ч.“. Определената от работодателя комисия по подбора е изготвила справка (л.34-35 от делото) за оценката квалификацията и нивото на изпълнение на работата на заеманата длъжност „охранител“ в звена „С.С.“, „П.“, „Д.“ и „Ч.“, като е включила в подбора общо 56 служители на посочената длъжност „охранител“. Съобразно представените по делото доказателства към момента на извършване на подбора е в сила утвърдено поименно щатно разписание от 01.01.2021г., от което се установява, че общата численост на служителите на работодателя в звена „С.С.“, „П.“, „Д.“ и „Ч.“ е 56 бр., съответно 35 в звено „С.С.“, 12 в „Д.-Д. в това число и Ч.“, както и 9 в „П.“. Съдът намира, че правилно работодателят е включил в подбора всички служители на идентична длъжност, работещи в съответните различни звена на предприятието.

Комисията по подбора е провела свое заседание на 22.02.2021г., за което е съставила и протокол от същата дата (л.38). Решението взето от комисията е свързано с предложение за съкращаване на 4 –ма служители на ответника: М.С.М., Й.П.П., ищеца П. Б. В. и К.Г.С.. Това си решение комисията е мотивирала с утвърденото ново щатно разписание, в сила от 02.03.2021г., в което се предвиждат съкращаване на 4 броя служители на длъжността „охранител ФО“ в „С.С.“ и съответните му подобекти, както и на основание справка за оценка на квалификацията на ниво на изпълнение на работата на заемащите длъжността „охранител ФО“ в „С.С.“ и съответните подобекти.

Към момента на взимане на решение на комисията по подбора от 22.02.2021г. е утвърдено от изпълнителя директор на работодателя ново щатно разписание по длъжности – към 15.02.2021г. (л.45), съобразно което в звено „С.С.“ са предвидени за длъжността „охранител ФО“ общо 29 служители, съответно 2 бр. за „организатор, охрана ФО“ и 1 бр. „младши инструктор, охрана ФО“, звено Д., в това число и Ч. 11 бр. служители и в звено „П.“ 9 бр. служители, или общо 52 служители. От изложеното следва извода, че при съпоставка на поименното щатно разписание от 01.01.2021г. (л.47) с новото длъжностно щатно разписание от 15.02.2021г., в предприятието, в което ищецът е полагал труд – „С.С.“ –Деня и съответните му под обекти, е предвидено съкращаване на 4 щатни бройки. Комисията по подбора при взимане на решение за определяне служителите, по отношение на които следва да бъдат прекратени трудовите им правоотношения, взима в предвид не утвърденото към 15.02.2021г. ново длъжностно щатно разписание, а щатното разписание в сила към 02.03.2021г. Щатно разписание от тази дата, което е приложено по делото е единствено поименно щатно разписание, което е утвърдено към 02.03.2021г., в което в действителност ищецът не фигурира на заеманата до уволнението от него длъжност. При тези съображения и доколкото комисията по подбора е обосновала своя избор на база

поименно щатно разписание, в което ищецът не фигурира, вместо въз основа на утвърденото към 15.02.2021г. ново длъжностно разписание на работодателя, с което се предвижда съкращаване на 4 служители от неговия числен състав, следва да бъде прието, че решението на последната е опорочено, като несъответстващо на критериите за законосъобразност заложи в разпоредбата на чл. 329 КТ. От съдържанието на протокола на комисия по подбора от 22.02.2021г. следва да бъде прието, че на същата предварително са били известни персонално служителите, които следва да бъдат съкратени от длъжност, сред които е и ищеца. Комисията е следвало да използва, като основа за своето решение утвърденото длъжностно разписание от 15.02.2021г., с което се намалят 4 бр. служители за длъжността „охрана“, да осъществи подбор между включените служители за тази длъжност, да предложи кои да бъдат отстранени от работа, а едва тогава и след прекратяване на ТПО с посочените от комисията по подбора служители да бъде утвърдено ново поименно длъжностно разписание.

На следващо място следва да бъде даден и отговор на въпроса относно законосъобразността на подбора, съобразно дадените задължителни указания с ТР №5/26.10.2021г., постановено по тълкувателно дело №5/2019г. на ОСГК на ВКС, а именно дали в действителност съкращаването на щата означава намаление, премахване за в бъдеще на отделни бройки от утвърдения общ брой на работниците или служителите.

Както вече съдът посочи предложението на комисията по подбора е да бъде прекратено ТПО с четирима служители М.С.М., Й.П.П., ищеца П. Б. В. и К.Г.С.. Работодателят следва да докаже по пътя на пълното и главно доказване, че с оглед подбора, който е извършил в действителност щата е намален, като определените от комисията по подбора служители са съкратени от длъжност. Доказването на този факт се осъществява с всички допустимо доказателства, включително и с представяне на писмени такива и в частност с ново щатно разписание, което е изготвено след подбора. В случая приложено по делото е поименно щатно разписание към 02.03.2021г., утвърдено от изпълнителя директор на работодателя, в което не фигурират служителите М.С.М., ищецът П. Б. В. и К.Г.С.. Видно от съдържанието на поименното щатно разписание от 02.03.2021г. служителят предложен за освобождаване от комисията по подбора – Й.П.П. заем длъжността „охранител ФО“ към звено „Д-Д. в т.ч. и Ч.“. Този служител е част от служителите на работодателя, които участват в подбора, по отношение на него комисията е взела решение за предложение за освобождаване от заемана длъжност, но въпреки това от доказателствата по делото не се установява прекратяване на ТПО между него и работодателя. Изложеното налага извода, че реално щата не е съкратен, като въпреки осъществения подбор и предложението на комисията за прекратяване на правоотношението с този служител, това реално не е осъществено. Доказателства за обосноваване на извод в противната посока по делото не са ангажирани. При анализ на поименното щатно разписание от 01.01.2021г. (л.47) и новото поименно щатно разписание от 02.03.2021г. (л.39), последното изготвено и утвърдено след постановяване на процесната заповед, с която е прекратено ТПО с ищеца, се установява, че в действителност са съкратени 3 щатни длъжности за длъжността „охранител ФО“, а не

предвидените общо 4 щата. При тези мотиви съдът достига до извода, че реално съкращаване на щата в размер на служителите предварително посочен от работодателя не е осъществено.

Оспорената от ищеца законосъобразност на подбора предполага и осъществяване на преценка на критериите, при които е осъществен той. В тази насока изрично с ТР №3/16.01.2012г., постановено по тълкувателно дело №3/2011г. се дадоха задължителни указания на съдилищата, че преценката на работодателя по чл. 329, ал.1 КТ – кой от работниците и служителите има по-висока квалификация и работи по-добре подлежи на съдебен контрол в производството по иск с правно осн. чл. 344, ал.1, т.1 КТ при упражняването, на който съдът проверява, основават ли се приетите от работодателя оценки по законовите критерии по чл. 329, ал. 1 КТ на действително притежаваните от работниците и служителите квалификация и ниво на изпълнение на възложената работа.

С оглед преценка критериите, при които е осъществен подбор, комисията по подбора е изготвила справка за квалификацията и нивото на изпълнение на работата, като по съответните направления е поставила оценки на участващите в подбора служители на работодателя. На ищеца е поставена оценка единица, като сбор от заложените критерии и оценки. С оценка по-ниска (0,85) от тази на ищеца е служителят участвал в подбора – Й.П.П., по отношение на който съдът констатира, че макар и предложен от комисията по подбора за съкращаване от длъжност, в действителност последния не е освободен, видно от приложеното по делото ново поименно щатно разписание от 02.03.2021г., съобразно което той продължава да заема длъжността „охранител ФО“ в звено „Д-Д. в т.ч. и Ч.“. Предвид наличните по делото доказателства и продълженото ТПО със служител на ответника, който има по-ниска оценка от тази на ищеца, следва да бъде прието, че работодателят не е извършил законосъобразен подбор, като е предпочел служител с по-ниска квалификация от тази на ищеца. Изложеното налага също извод за незаконосъобразност на подбора, независимо от гореизложените констатации.

Всяко едно от горепосочените основания представлява самостоятелно такова, въз основа на което да бъде прието, че осъществения от работодателя подбор е незаконосъобразен. При изложените съображения процесната заповед, с която е прекратено ТПО с ищеца следва да бъде отменена, като незаконосъобразна, на осн. чл. 344, ал.1, т.1 КТ.

Поради основателността на главния иск за отмяна на уволнението се явява основателна и акцесорната претенция с правно основание чл.344, ал.1, т.2 от КТ за възстановяване на ищеца на заеманата преди уволнението длъжност. Тук съдът намира, че следва да посочи, че еднозначна е съдебната практика, че работникът или служителя се възстановява на предишната длъжност, която е извършвал преди уволнението. В тази връзка и решение № 611/15.12.2010г., постановено по гр. дело № 1288/2009г. на ВКС, IV ГО.

При изложените съображения следва да бъде уважен предявения иск с правно осн. чл. 344, ал.1, т.2 КТ, като ищецът следва да бъде възстановен на длъжност „охранител ФО“, с място на работа „С.С.“ – Д..

Досежно осъдителния акцесорен иск с правно основание чл. 344, ал.1, т.3 вр.чл. 225,

ал.1 КТ съдът също намира, следното:

От заключението на назначената в хода на съдебното производство съдебно – счетоводна експертиза на вещото лице Г.К., съдът приема, че размера на брутното трудово възнаграждение на ищеца за месеца предхождащ уволнението възлиза на 657,80 лева. Считано от връчване на заповед №12/01.03.2021г. на ищеца – 11.05.2021г. до приключване на устните състезания пред първоинстанционния съд са изминали повече от 6 месеца, при което обезщетението за периода от време, през което ищецът е останал без работа в следствие незаконното си уволнение следва да бъде ограничен до 6 месеца. Общия размер на обезщетението изчислена на база заключението на вещото лице възлиза на 3946,80 лева.

В отговора на исковата си молба, който е депозиран в срока по чл. 131 ГПК, ответникът релевира възражение за прихващане на заплатеното обезщетение за неспазено предизвестие по реда на чл. 222, ал.1 КТ, същото в размер на 530 лева с претендираното по чл. 225, ал.1 КТ обезщетение за оставане без работа. Възражението на ответника е основателно. От представените по делото писмени доказателства и в частност платежно нареждане от 11.05.2021г. съдът приема, че ответникът е заплатил на ищеца сумата от 530 лева на основание обезщетение по чл. 222, ал.1 КТ. Поначало това обезщетение за дължи при прекратяване на ТПО, което следва да отговоря на изискванията за законосъобразност, каквото настоящото не е. Възражението за съдебно прихващане е валидно, допустимо, като направено в предвидените от ГПК преклузивни срокове. Изхожда от легитимирано лице в качеството му на работодател, който е и носител вземането, налице са условията за компенсация доколкото се установяват наличието на насрещни задължения, идентичност на субектите по същите, однородност, заместимост на насрещните задължения. С признаване на законосъобразността на уволнението отпада и задължението на работодателя да заплати обезщетение за неспазено предизвестие за прекратяване на ТПО по реда на чл. 222, ал.1 КТ, поради което и платените на това основание суми подлежат на връщане. От друга страна при признаване на уволнението за законосъобразно за работодателя възниква задължението да заплати обезщетение за оставане без работа на работника или служителя, което е ограничено за период от 6 месеца, което обезщетение се определя на база последното трудово възнаграждение на работника или служителя преди прекратяване на ТПО. Съдът прие, че размера на обезщетението по чл. 225, ал.1 КТ възлиза в размер на 3946,80 лева, от която сума следва да бъде прихваната сумата от 530 лева, като платено от ответника обезщетение по чл. 222, ал.1 КТ, поради което в полза на ищеца следва да бъде присъдено обезщетение в размер на 3416,80 лева. За разликата над този размер до пълно предявеният размер от 4080 лева, предявеният иск следва да бъде отхвърлен поради уважено възражение за съдебно прихващане, съответно над сумата, с която е извършено прихващането поради недоказаност на претенцията по размер. Обезщетението се дължи за периода от връчване на заповедта за уволнение на ищеца – 11.05.2021г. до 11.11.2021г.

По отношение на предявеният иск с правно основание **чл. 214 КТ**, за осъждане на ответника да заплати **обезщетение за незаконно отстраняване от работа** в размер на 1660 лева:

Съобразно разпоредбата на чл. 214 КТ, работник или служител, който е бил незаконно отстранен от работа от работодателя или от непосредствения ръководител, има право на обезщетение в размер на brutното му трудово възнаграждение за времето на незаконното отстраняване. Обезщетението се дължи солидарно от работодателя и виновните длъжностни лица.

За да възникне правото на работника или служителя на обезщетение по реда на чл. 214 ГПК следва да е осъществено обективно, неправомерно отстраняване от работния процес, което да е осъществено преди прекратяване на ТПО.

В настоящата хипотеза, ищецът в исковата си молба твърди, че за периода от 01.03.2021г. до 11.05.2021г. не е допускан от работа от своя пряк ръководител. От събраните по делото доказателства – писмени и гласни такива се установява, че пряк ръководител на ищеца е бил свидетеля КР. Д. Г.. Свидетелят е разпитан в съдебно заседание, като неговите показания следва да бъдат обсъдени с оглед ограничителната разпоредба на чл. 172 ГПК, като бъде взета възможната му заинтересованост от изхода на спора, предвид трудовото правоотношение, в което се намира с ответника. Свидетелят посочва, че е извикал ищеца на разговор в своя офис, по време на който разговор го е запознал с намерението на работодателя за съкращаване на щатната численост. Излага пред съда, че към момента на проведения разговор не е разполагал със заповед за уволнение, която да връчи на ищеца, като посочва, че след разговора ищеца е продължил да работи. Не посочва, че е уведомил ищеца повече да не се явява на работа, след проведения разговор.

Съдът следва да прецени показанията на свидетеля в съвкупност и с останалите събрани по делото доказателства. В тази връзка в заключението на приетата по делото съдебно – счетоводна експертиза и в частност Справка №1 за отработеното време (л.117) с посочва, че последния работен ден на ищеца при ответника е бил на 27.02.2021г., към който ден той е положил труд в продължение на 12 часа при разпределение в нощна смяна. Видно от графика, ищецът е следвало да бъде два дни в почивка след положената нощна смяна, след което на 30.02.2021г. е следвало да застъпи дневна смяна. Липсва вписване на положени дежурства било то на 30.02, съответно на 31.02.2021г. за положени дежурства в дневна или нощна смяна. Няма данни от експертизата на вещото лице, че за следващия месец март, в началото на който е прекратено ТПО с ищеца последния да е полагал било то дневно или нощно дежурство. В разпитат си свидетелят посочва, че след разговора, който се провели той е продължил да работи, които показания не кореспондират с писмените доказателства събрани по делото и в частност изготвената въз основа на записи от счетоводството на ответника експертиза. Този разговор е проведен по спомени на свидетеля Г. през началото на месец март 2021г., като допуска несигурност в това обстоятелство, доколкото сподели, че е възможно да е бил в болнични към този момент. Липсата на категорични показания от страна на свидетеля Г. от една страна, от друга противоречието на тези му показания с графика на ответника, който отразява положените от ищеца дежурства, и от която се установява, че последния работен ден съвпада с края на месец февруари 2021г., обосновава извода, че след проведения разговор между свидетеля Г. и ищеца, последният не

е полагал труд по ТПО за заеманата от него длъжност. Свидетелят посочи в разпита си, че към момента на разговора не е бил получил от счетоводството на ответника заповедта за уволнение на ищеца. Така като се вземе в предвид, че същата е с дата от началото на 01.03.2021г., то следва да бъде прието, че след проведения разговор между свидетеля Г. и ищеца, последният е отстранен от работа, без да му е връчена заповед за прекратяване на ТПО. Изводи в тази насока могат да бъдат извлечени от разпита на свидетеля Г., който изрично посочи, че целта на този разговор с ищеца е била той да бъде уведомен за това, че е определен за съкращаване от заеманата от него длъжност. Към момента на това уведомяване за намерението на работодателя да освободи от длъжност ищеца, свидетелят Г. не е разполагал със заповед за прекратяване на ТПО, поради което се явява незаконосъобразно отстраняването от длъжност на ищеца от неговия пряк отговорник по въпросите на трудовата дейност при работодателя.

При тези съображения съдът намира, че следва да уважи така предявения иск. Измерител на този иск е брутно трудово възнаграждение на работника или служителя в зависимост от продължителността на отстраняването му. Брутно трудово възнаграждение за последния месец преди прекратяване на ТПО възлиза на 657,80 лева, съобразно заключението на вещото лице К.. Ищецът е бил отстранен от работа считано от 01.03.2021г. до деня предхождащ връчване на процесната заповед, с която е прекратено ТПО – 10.05.2021г. Общата продължителност на незаконното отстраняване от работа възлиза на 2 месеца и 10 дни. За период от два месеца – март и април на ищеца се дължи обезщетение в размер на 1315,60 лева (657,80 x2). Месец май 2021г. има 17 работни дин, поради което за всеки един ден се дължи 38,69 лева (657,80/17), поради което за 10 дни се дължи обезщетение в размер на 386,94 лева, или общо 1702,54 лева. При тези съображения предявеният иск се явява изцяло основателен и като такъв следва да бъде уважен, като бъде осъден ответника да заплати обезщетение в размер на 1660 лева за периода на незаконно отстраняване на ищеца от 01.03.2021г. до 10.05.2021г., като следва да бъде отхвърлена претенцията за 11.05.2021г., доколкото считано от този ден ТПО е прекратено. От този ден на ищеца се дължи обезщетение по чл. 225, ал.1 КТ, но не и такова по чл. 214 КТ.

По отношение на предявеният иск за осъждане на ответника да заплати сумата от 2437,17 лева (съобразно допуснато изменение на предявения иск по размер с протоколно определение от о.с.з. проведено на 21.01.2022г.) незаплатено трудово възнаграждение за положен от ищеца **нощен труд** за периода 24.01.2019г.-28.02.2021г., което възнаграждение се търси в нетен размер:

Съобразно разпоредбата на чл. 261 КТ, положеният нощен труд се заплаща с увеличение, уговорено от страните по трудовото правоотношение, но не по-малко от размерите, определени от Министерския съвет. В хипотезата на чл. 8 от Наредбата за структурата и организацията на работната заплата е предвидено, че за всеки отработен нощен час или за част от него между 22,00 ч. и 6,00 ч. на работниците и служителите се заплаща допълнително трудово възнаграждение за нощен труд в размер не по-малък от 0,25 лв, като след изменение на разпоредбата с ДВ бр.66/2020г., в сила от 01.01.2021г. допълнително

трудова възнаграждение за нощен труд възлиза в размер не по-малък от 0,15 на сто от минималната работна заплата, установена за страната, но не по-малко от един лев. Нощното време се заплаща в увеличен размер спрямо дневното работно време. Увеличението е по две линии. Първо по линия на увеличението на ставката за всеки нощен час труд или за част от него спрямо тази за дневното работно време. Възнаграждението за 7 часа нощен труд е равно на възнаграждението за 8 часа труд пред деня. Изравняването на нощни към дневни часове се извършва със съответните коефициенти в зависимост от начина на изчисляване и отчитане на работното време – подневно или сумарно. Увеличението на заплащането на нощния труд върви и по втора линия, а именно то се постига и по линия на заплащане на допълнително трудово възнаграждение към увеличеното възнаграждение. Минималния размер на тази втора линия на заплащане на нощния труд е определен до изменение на НСОПЗ с ДВ бр.66/2020г., в сила от 01.01.2021г. в размер на 0,25 лева на час, а след това в размер на 0,15 на сто от МРЗ за страната, но не по-малко от 1 лев на час. В разпоредбата на чл. 9, ал.2 НЗОПЗ е предвидено, че при сумирано изчисляване на работното време нощните часове се превръщат в дневни с коефициент, равен на отношението между нормалната продължителност на дневното и нощното работно време, установени за подневно отчитане на работното време за съответното работно място. В съдебната практика и в частност Решение №14/27.03.2012г. постановено по гр.дело №405/2011г. на ВКС е прието разбирането, че при сумирано изчисляване на работното време нощните часове се превръщат в дневни с коефициент 1,143 и за същите тези нощни часове се заплаща и допълнително трудово възнаграждение за нощен труд. Не е спорно по делото, че по време на действието на ТПО между страните, ищецът е упражнявал труд, за който работодателят е приел сумарно изчисляване на работното време на период от 6 месеца. В справка №2 към заключението на съдебно – счетоводната експертиза, вещото лице посочва за всяко едно шестмесечие размер на нормативно определените часове, съответно броя на действително отработените часове по редовен график, както и положените часове нощен труд. Изчислени са и часовите ставки съобразно работната заплата на ищеца за 2019г., 2020г. и 2021г., която съвпада с минималната приета за страната. При тази фактическа обстановка на първо време следва да бъде осъществено превръщане на положените от ищеца нощни часове в дневни с коефициент 1,143, след което така превърнатите нощни часове в дневни се прибавят към часовете дневен труд и от така получените, като сбор часове се изчисли дължимото възнаграждение с надбавка за нощен труд по първа линия. Видно от справка №2 към заключението на съдебно – счетоводната експертиза общо отработените часове по редовен график възлизат на 4300 часа, като от справка №1 към заключението може да бъде изведено, че в тази стойност от 4300 часа са включени и 1360 часа нощен труд. При изложеното следва извода, че от общо положените 4300 часа труд, 1360 часа са нощен труд, а 2940 часа е дневния труд (4300 часа – 1360 часа). След като са ясни общия брой нощни часове труд, то същите следва да бъдат преобразувани с коефициент 1,143 в дневни часове, при което преобразуване се получава 1554 часа – преобразувани нощни часове труд в дневни. Така получените преобразувани нощни в дневни часове следва да бъдат прибавени към установените дневни часове от общо положените от ищеца – 2940 часа + 1554 часа, с оглед

на което се получават общо 4494 часа, което по шестмесечие се разпределят като следва:

Брой отработени часове по редовен график			Преобразуване
	Нощен	Дневен	нощен към дневен
904	240	664	274
1056	336	720	384
1080	360	720	411
1008	336	672	384
252	88	164	101
4300	1360	2940	1554
Общо часове дневен + преобразуван нощен към дневен труд			4494

Доколкото дневната ставка за един час труд е различна за 2019г., 2020г. и 2021г. поради изменение на трудовото възнаграждение на ищеца с допълнителни споразумения към трудовия договор, то следва за всяка една година да бъде изчислена поотделно. Така за 2019г. тя възлиза на 3,37 лева на час, за 2020г. в размер на 3,66 лева на час, а за 2021г. в размер на 3,91 лева на час. Изчисленията съдът прави въз основа на данните от Справка №2 към заключението на вещото лице К., без включване на допълнителен коефициент за извънреден труд от 1,5 за всяка една година, доколкото предмет на спора е заплащане на нощен, а не на извънреден труд. В частта, в която вещото лице е посочило размера на дължимия извънреден труд, съдът не кредитира заключението. Общият размер на дължимото възнаграждение при сбиране на дневния труд с приравнения на нощен към дневен труд за всяко едно тримесечие възлиза на **15922,11 лева**, както следва:

Дневен труд	Нощен към Дневен (часа)	Часова ставка в лева	(Дневен +Приравнен нощен)
664	274	3.37	
720	384	3.37	
720	411	3.66	
672	384	3.66	
164	101	3.91	
2940	1554		

По втора линия увеличението е свързано със заплащане на допълнително възнаграждение за този нощен труд за всеки час положен труд, съобразно уговорената ставка. В настоящата хипотеза страните в трудовия договор са посочили сумата от 0,25 лева на час, която сума е приложима до 01.01.2021г. От този момент и изменение на НСОПЗ с ДВ бр.66/2020г., в сила от 01.01.2021г., минималната надбавка е 1 лев на час. При изложеното общия размер на дължимото допълнително трудово възнаграждение към увеличеното възнаграждение с надбавка за всеки час нощен труд възлиза на 406 лева, определено както следва:

Часове нощен труд за шестмесечие	Допълнително трудово възнаграждение за час нощ
240	
336	
360	
336	
88	
1360	

Общо дължимото трудово възнаграждение с изчисляване на нощен труд за процесния период възлиза на 16328,11 лева (**15922,11 лева по първа линия и 406 лева по втора линия**). Видно от заключението на в.л. посочено в справка №3 от съдебно – счетоводната експертиза, начисленото брутно трудово възнаграждение на ищеца за процесния период възлиза на общо 15794,51 лева. Разликата между дължимото трудово възнаграждение с включен нощен труд в размер от 16328,11 лева и изплатеното от 15794,51 лева възлиза на 533,60 лева - брутно трудово възнаграждение, което се дължи на ищеца. За трансформиране на така получената брутна сума в нетен размер, съдът прилага изчисленията посочени в справка №2 към заключението, както изчислява служебно нетния размер на дължимата на ищеца сума за доплащане в размер на 414 лева, както следва:

БТВ	ДОО 10.58%	ЗО 3.2 %	Основа ДДФЛ	ДДФЛ	Нето
533.60 лева	56.45 лева	17.07 лева	460.08 лева	46 лева	414 лева

По изложените съображения предявеният иск за осъждане на ответника да заплати дължимо трудово възнаграждение за положен нощен труд възлиза на 414 лева в нетен размер за процесния период 24.01.2019г. – 28.02.2021г., като за разликата над уважения размер от 414 лева до пълно предявеният размер от 2437,17 лева предявеният

иск следва да бъде отхвърлен. Съдът не е сезиран с иск за присъждане на възнаграждение за извънреден труд, поради което не следва да бъдат обсъждани събраните по делото данни в тази насока.

Върху така уважените искове за главници следва да бъде присъдена лихва за забава считано от депозиране на исковата молба в съда – 29.06.2021г. до окончателно изплащане на задължението.

По отношение на разноските:

Общият размер на съдебно – деловодните разноски, които ищецът претендира възлиза на 1400 лева, които съставляват заплатено възнаграждение за процесуално представителство. Производството по делото е образувано по предявени пет обективно и кумулативно съединени искове, три от които съдът изцяло уважи, а два частично. Доколкото не е уговорено друго следва да бъде прието, че по всеки един от исковете е заплатено възнаграждение поравно в рамките на общото такова от 1400 лева от ищеца в полза на процесуалния му представител или от по 280 лева са всеки иск. Исковите по реда на чл. 225, ал.1 КТ и чл. 261 КТ са уважени частично, поради което за тях се дължат разноски съразмерно уважената от съда част. По искът с правно осн. чл. 225, ал.1 КТ се дължат разноски в размер на 234,48 лева ($3416,80 \times 280 / 4080$), а по иска с правно осн. чл. 261 КТ се дължи сумата от 47,56 лева ($414 \times 280 / 2437,17$). При изложеното в полза на ищеца се дължат разноски в размер на 1122,04 лева ($3 \times 280 + 234,48 + 47,56$), на осн. чл. 78, ал.1 ГПК.

Ответникът е сторил разноски в общ размер на 1870 лева, от които 1520 лева заплатено възнаграждение за процесуално представителство и 350 лева съдебно деловодни разноски. Исковите по реда на чл. 344, ал.1, 2 са изцяло уважени, поради което на ответника не се дължат разноски за тях. Разноски за защита по исковете с правно осн. чл. 344, ал.1, т.1 и т.2 КТ не се дължат. Искът по чл. 344, ал.1, т.3 вр. чл. 225, ал.1 КТ е частично уважен, поради което съобразно отхвърлената част следва да бъдат присъдени разноски на ответника. Той е сторил разноски по този иск в размер на 520 лева – възнаграждение за процесуално представителство, поради което съразмерно отхвърлената част се дължат 84,52 лева ($663,20 \times 520 / 4080$). В останалата част от 700 лева, от които 350 лева деловодни разноски и 350 лева по предявеният иск за заплащане на трудово възнаграждение, се дължат разноски съразмерно отхвърлената част на предявеният иск или сумата от 581,09 лева ($2023,17 \times 700 / 2437,17$). Общо на ответника се дължат 665,61 лева, на осн. чл. 78, ал.3 ГПК.

Ответникът следва да бъде осъден да заплати дължимата в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на съда държавна такса в размер на 353,07 лева, от които по 50 лева за исковете с правно осн. чл. 344, ал.1, т.1 и т.2 КТ, 136,67 лева за иска по чл. 225, ал.1 КТ, 66,40 лева по иска по чл. 214 КТ и 50 лева по иска по чл. 261 КТ, като и 5 лева държавна такса за служебно издаване на изпълнителен лист, на осн. 78, ал.6 ГПК.

По изложените съображения, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА уволнението на П. Б. В., ЕГН ***** от село П., Област Варна **з а НЕЗАКОННО И ОТМЕНЯ** като **НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНА** Заповед №12/01.03.2021г., постановена от Е.Б.Т. в качеството му на изпълнителен директор на „***- *****“ АД, ЕИК ***** със седалище и адрес на управление гр. Варна, ул. Б. № 15, с която е прекратено трудовото правоотношение на ответника по заеманата от него длъжност „охранител – физическа охрана“, на осн. чл.328, ал.1, т.2 КТ, считано от 01.03.2021г., връчена на 11.05.2021г., **на осн. чл. 344, ал.1, т.1 КТ.**

ВЪЗСТАНОВЯВА П. Б. В., ЕГН ***** от село П., Област Варна на заеманата преди незаконното уволнение длъжност – „охранител – физическа охрана“ с място на работа – „С.С. - Д.“, на осн. **чл.344, ал.1, т.2 КТ.**

ОСЪЖДА „***- *****“ АД, ЕИК ***** със седалище и адрес на управление гр. Варна, ул. Б. № 15 **ДА ЗАПЛАТИ** на П. Б. В., ЕГН ***** от село П., Област Варна **сумата от 3416,80 (три хиляди четиристотин и шестнадесет лева и 80 ст.) лева обезщетение за оставане без работа** вследствие на незаконосъобразното уволнение за периода 11.05.2021г. - 11.11.2021г., ведно със законната лихва върху главницата считано от депозиране на исковата молба в съда – 29.06.2021г. до окончателно изплащане на задължението, като **ОТХВЪРЛЯ** предявения иск за разликата над уважения размер от 3416,80 лева поради **ПРИХВАЩАНЕ** със сумата от 530 лева представляваща насрещно вземане на „***- *****“ АД срещу П. Б. В. по изплатено обезщетение за неспазено предизвестие по чл. 222, ал.1 КТ, както и поради недоказаност в останалата част до пълно предявения размер от 4080 лева, на осн. чл. 344, ал.1, т.3 вр. чл. 225, ал.1 КТ.

ОСЪЖДА „***- *****“ АД, ЕИК ***** със седалище и адрес на управление гр. Варна, ул. Б. № 15 **ДА ЗАПЛАТИ** на П. Б. В., ЕГН ***** от село П., Област Варна **сумата от 1660 (хиляда шестстотин и шейсет лева) лева обезщетение за незаконно отстраняване от работа** за периода 01.03.2021г.- 10.05.2021г., ведно със законната лихва върху главницата считано от депозиране на исковата молба в съда – 29.06.2021г. до окончателно изплащане на задължението, като **ОТХВЪРЛЯ** предявения иск единствено за периода 11.05.2021г., на осн. чл. 214 КТ.

ОСЪЖДА „***- *****“ АД, ЕИК ***** със седалище и адрес на управление гр. Варна, ул. Б. № 15 **ДА ЗАПЛАТИ** на П. Б. В., ЕГН ***** от село П., Област Варна **сумата от 414 (четиристотин и четиринадесет) лева незаплатено трудово възнаграждение в нетен размер за положен от ищеца нощен труд** за периода 24.01.2019г.-28.02.2021г., ведно със законната лихва върху главницата считано

от депозиране на исковата молба в съда – 29.06.2021г. до окончателно изплащане на задължението, като **ОТХВЪРЛЯ** предявения иск за разликата над уважения размер от 414 лева до пълно предявеният размер от 2437,17 лева, на осн. чл. 261 КТ.

ОСЪЖДА „***- *****“ АД, ЕИК ***** със седалище и адрес на управление гр. Варна, ул. Б. № 15 **ДА ЗАПЛАТИ** на П. Б. В., ЕГН ***** от село П., Област Варна **сумата от 1122,04 (хиляда сто двадесет и два лева и 4 ст.) лева**, заплатено възнаграждение за процесуално представителство съразмерно уважените иски, **на осн. чл. 78, ал.1 ГПК.**

ОСЪЖДА П. Б. В., ЕГН ***** от село П., Област Варна **ДА ЗАПЛАТИ** на „***- *****“ АД, ЕИК ***** със седалище и адрес на управление гр. Варна, ул. Б. № 15 **сумата от 665,61 (шестстотин шейсет и пет лева и 61 ст.) лева**, съдебно – деловодни разноси и заплатено възнаграждение за процесуално представителство, съразмерно отхвърлената част на предявените иски, **на осн. чл. 78, ал.3 ГПК.**

ОСЪЖДА „***- *****“ АД, ЕИК ***** със седалище и адрес на управление гр. Варна, ул. Б. № 15 **ДА ЗАПЛАТИ** в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на Варненски районен съд сумата от **353,07 (триста петдесет и три лева и 7 ст.) лева** дължима по делото държавна такса, като и **5 (пет) лева** държавна такса за служебно издаване на изпълнителен лист, на осн. чл. 78, ал.6 ГПК.

РЕШЕНИЕТО в частта му, с която се присъжда трудово възнаграждение подлежи на предварително изпълнение, на основание чл.242, ал.1 от ГПК.

БАНКОВА СМЕТКА, по която ответникът може да заплати задължението си към ищеца - IBAN: BG55STSA93000024294108, „Банка ДСК“ АД, титуляр П. Б. В..

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с въззивна жалба пред Варненски окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Варна: _____